



## CONSILIUL LEGISLATIV

### **AVIZ**

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (b148/14.03.2023), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1396/21.03.2023 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D314/22.03.2023,

### **CONSILIUL LEGISLATIV**

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

**Avizează favorabil propunerea legislativă**, cu următoarele observații și propuneri:

**1.** Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, completarea Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare, abrogarea Legii nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, precum și abrogarea unor prevederi din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, cu modificările ulterioare, prin transpunerea în legislația națională a prevederilor Titlului IV din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la

activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) și a unor prevederi din Directiva (UE) 2021/2118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, din perspectiva necesității de aliniere a legislației naționale de profil la normele și exigențele europene incidente în domeniul asigurărilor, în contextul îndeplinirii obligațiilor asumate de România.

Potrivit **Expunerii de motive**, prin prezenta propunere se urmărește *„asigurarea unui cadru transparent și predictibil privind planificarea remedierii societăților de asigurare și reasigurare, privind posibilitatea aplicării de către autoritatea de supraveghere a unor măsuri preventive și corective, crearea unui mecanism viabil și eficient pentru derularea procedurii speciale de redresare financiară, ca procedură administrativă aflată în aria de competență a ASF, precum și reglementarea regimului juridic al acestor societăți ulterior retragerii autorizațiilor de funcționare și competenței ASF de supraveghere a acestora pe perioada lichidării”*.

Totodată, prin proiect se preconizează elaborarea planurilor preventive de remediere de către societățile care dețin o pondere semnificativă pe piața națională de asigurări, precum și reglementarea măsurilor de înlăturare directă de către autoritatea de supraveghere a deficiențelor sau dificultăților care ar putea interveni în procesul implementării planurilor; elaborarea planurilor preventive de remediere cel puțin o dată la 3 ani și transmiterea acestora autorității de supraveghere în vederea evaluării, ASF stabilind anual lista societăților care au obligația întocmirii respectivelor planuri; adoptarea măsurilor preventive și corective, incluzând competența ASF de a solicita societăților înlocuirea parțială sau integrală a conducerii sau de a numi administratori temporari; procedura specială de redresare financiară aplicabilă societăților, condițiile de declanșare a unei astfel de proceduri și măsurile de redresare pe care autoritatea de supraveghere le poate dispune în cadrul acesteia; numirea unui administrator interimar la societățile pentru care sunt retrase autorizațiile de funcționare și promovată cererea de deschidere a procedurii falimentului sau, în situația în care nu sunt întrunite condițiile stării de insolvență, pentru care este dispusă intrarea în procedura de dizolvare și lichidare; dispoziții privind dizolvarea și lichidarea asigurătorilor; reglementarea un termen maxim de 5 ani pentru finalizarea lichidării, cu excepția cazului în care portofoliul existent include contracte de asigurări de

răspundere civilă, credite sau garanții, ori de asigurări de viață; redefinirea stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare din cuprinsul Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare etc.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. **Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene**, demersul normativ intră sub incidența reglementărilor subsumate *Dreptului de stabilire și libertatea de a presta servicii*, integrate **segmentului legislativ – Activități de servicii, în sectorul - Asigurări**.

În raport de obiectul specific de reglementare, la nivelul **dreptului european derivat**, prezintă incidență directă, pe de o parte, dispozițiile **Directivei 2009/138/CE<sup>1</sup> a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)** și ale **Directivei 2009/103/CE<sup>2</sup> a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi**, iar pe de altă parte, acte juridice europene de bază în materie, transpuse deja la nivelul dreptului intern, conform art. 288 din **Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**.

În ceea ce privește **Directiva 2009/138/CE**, aceasta impune întreprinderilor de asigurare și reasigurare din Uniune, care oferă asigurări de viață și de orice natură, să dețină suficiente resurse financiare, stabilind norme explicite privind governanța, managementul riscurilor, transparența și normele prudențiale.

În privința **autorizării** sunt stabilite *cerințe de capital*, respectiv cele care reglementează *activitatea de asigurare (sistem de governanță adecvat, evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității etc.)*, iar sub aspectul **supravegherii**, se propune *evaluarea efectuată de către autoritățile de supraveghere*.

De menționat că, în prezent, în considerarea evoluției continue a *acquis-ului european* privitor la *accesul la activitatea și desfășurarea*

---

<sup>1</sup> <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/NIM/?uri=CELEX:32009L0138&qid=1679555618886>;

<sup>2</sup> <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/NIM/?uri=CELEX:32009L0103>;

*activității de asigurare și reasigurare*, precum și a unor acte juridice europene care au modificat și completat **Directiva 2009/138/CE**, și anume **Directiva (UE) 2016/2341**, **Regulamentul (UE) 2017/2402**, **Directiva (UE) 2018/843**, respectiv, **Directiva (UE) 2019/2177**), cadrul legal intern în domeniu este pe **deplin armonizat cu normele europene în materie**, prin intermediul prevederilor **Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare**, cu modificările și completările ulterioare (cu excepția art. 160,161, 303 și a **Titlului IV** (art. 267-296).

Cea mai recentă modificare a cadrului legal în domeniu a fost transpunerea la nivel intern a prevederilor **Directivei (UE) 2019/2177<sup>3</sup>** a **Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)**, a **Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare și a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului**, prin intermediul adoptării **Legii nr. 209/2022**.

Cu caracter subsecvent, în ceea ce privește **asigurarea de răspundere civilă auto**, reglementată la *nivel european* prin dispozițiile **Directivei 2009/103/CE**, se impune a reține că, actualmente, *cadrul legal național este aliniat normelor și exigențelor europene incidente*, prin **Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii aduse terților prin accidente de vehicule și tramvaie**, modificată și completată prin **Legea nr. 202/2022**.

În temeiul **Directivei 2009/103/CE**, *deținătorii de polițe de asigurare auto obligatorie din statele membre beneficiază de acoperire la circulația cu autovehiculul pe întreg teritoriul Uniunii, eliminându-se verificarea asigurării la frontieră, stabilește acoperirea minimă a asigurării de răspundere civilă în țările membre, stabilește persoanele exonerate și autoritățile responsabile cu despăgubirea și introduce un mecanism de despăgubire a victimelor locale ale accidentelor provocate de vehicule din alt stat membru etc.*

Sub aspectul **transpunerii cu caracter parțial** a dispozițiilor **Directivei (UE) 2021/2118**, și anume **art. 1 pct. 8 și 18**, elaborarea demersului vizează preluarea de o manieră adaptată a prevederilor **alin. (13) al art. 10a - Protecția persoanelor prejudiciate în privința prejudiciilor provocate de accidente care au avut loc în statul membru**

---

<sup>3</sup> [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/NIM/?uri=CELEX:32019L2177;](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/NIM/?uri=CELEX:32019L2177)

*de reședință în cazul insolvenței unei societăți de asigurare, respectiv ale alin. (13) al art. 25a din Directiva 2009/103/CE - Protecția persoanelor prejudiciate în privința prejudiciilor provocate de accidente care au avut loc într-un stat membru care nu este statul membru de reședință al acestora, în cazul insolvenței unei societăți de asigurare.*

În conformitate cu prevederile alin. (13) al art. 10a, respectiv ale alin. (13) al art. 25a din Directiva 2009/103/CE, „Organismele menționate la alineatul (1) sau entitățile menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat se străduiesc să încheie un acord până la 23 decembrie 2023 pentru a pune în aplicare prezentul articol, în ceea ce privește funcțiile și obligațiile lor, precum și procedurile de rambursare în temeiul prezentului articol (...). În acest scop, **până la 23 iunie 2023, fiecare stat membru: a) înființează sau autorizează organismul menționat la alineatul (1) și îl abilitază să negocieze și să încheie un astfel de acord sau b) desemnează o entitate și o abilitază să negocieze și să încheie un astfel de acord, la care va deveni parte organismul menționat la alineatul (1) de îndată ce este înființat sau autorizat**”.

Cu toate acestea, necesitatea promovării și adoptării măsurii de transpunere reiese din prevederile Directivei mai sus menționate, astfel: „Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, **până 23 iunie 2023, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma modificărilor prevăzute la articolul 1 punctele 8 și 18 din prezenta directivă referitoare la articolul 10a alineatul (13) al doilea paragraf, respectiv la articolul 25a alineatul (13) al doilea paragraf din Directiva 2009/103/CE**”.

5. Referitor la **soluțiile preconizate în prezenta propunere**, în raport de **obiectivele urmărite**, în ceea ce privește **fondul și forma reglementării**, semnalăm că opțiunea inițiatorului de a insera domeniul rezervat *redresării financiare, dizolvării și lichidării voluntare în activitatea de asigurări*, potrivit prevederilor Legii nr. 503/2004, în contextul general al legislației naționale privind *autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare*, conform prevederilor Legii nr. 237/2015, constituie un *aspect de oportunitate*, asupra căruia nu ne putem pronunța, decizia aparținând autorităților naționale responsabile, în speță Parlamentului.

Cu toate acestea, subliniem că un domeniu de natură *tehnică, specifică*, precum cel vizat de inițiator, dincolo de o serie de obligații asumate de către statul român, pune în discuție necesitatea de a fi

consultate autoritățile administrative de la nivel central, cu responsabilități în domeniu, în principal, Ministerul Finanțelor, sub **aspectul definirii politicii statului, a stabilirii poziției guvernamentale** într-un asemenea domeniu rezervat creării unui **cadru normativ unitar**, în materia organizării și funcționării **activității de asigurare și reasigurare** și care să asigure **cadrul de transpunere a Directivei 2009/138/CE**.

Pe de altă parte, aceeași consultare a autorităților guvernamentale este cu atât mai necesară, cu cât presupune exprimarea unei poziții față de asumarea și, respectiv, îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din modificarea **Directivei 2009/103/CE**, prin **Directiva (UE) 2021/2118**, în ceea ce privește **termenul de 23 iunie 2023**, până la care România trebuie să **înființeze sau autorizează organismul, respectiv desemnează o entitate și o abilitază să negocieze**, conform prevederilor **alin. (13) al art. 10a**, respectiv a celor ale **alin. (13) al art. 25a din Directiva 2009/103/CE**.

În considerarea acestor aspecte, ținând cont inclusiv de **termenul limită de transpunere a Directivei (UE) 2021/2118**, și anume **data de 23 decembrie 2023**, apreciem că formularea unei soluții din partea autorităților competente poate fi fundamentată, în special prin elaborarea unor eventuale studii de impact.

Sub aspectul soluției privind **preluarea integrală** a dispozițiilor **Titlului IV – Reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare din Directiva 2009/138/CE (art. 267-296)**, în propunerea de amendare a **Legii nr. 237/2015**, coroborată cu intenția inițiatorului de **abrogare expresă a prevederilor Legii nr. 503/2004**, ne exprimăm rezerva față de atingerea completă a unui atare obiectiv, mai ales prin intermediul **dificultății și complexității** unei astfel de analize, generate în principal, de **absența Tabelului de concordanță**, care ar fi trebuit să însoțească un asemenea demers, care este extrem de tehnic.

Precizăm că absența unor astfel de instrumente utile, care să faciliteze analiza din perspectiva asigurării conformității depline a propunerii legislative cu normele dreptului european, este cu atât mai evidentă în cadrul procesului de verificare a modului de transpunere a normelor juridice în spațiul dreptului intern, în ceea ce privește corelarea domeniului **redresării financiare, dizolvării și lichidării voluntare în activitatea de asigurări**, potrivit prevederilor **Legii nr. 503/2004**, cu cel privind **autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare**, conform dispozițiilor **Legii nr. 237/2015**, în cuprinsul căreia se înglobează.

În susținerea acestui punct de vedere, subliniem faptul că dificultatea este cu atât mai mare cu cât, prin soluțiile preconizate,

inițiatorul vizează **suprapunerea mai multor acte normative cu impact în domeniul reglementat**, exemplificând, după cum urmează: **Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor, cu modificările ulterioare, Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare etc.**

6. În ceea ce privește **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Totodată, menționăm **insuficiența** argumentelor prezentate în cadrul **instrumentului de motivare și prezentare**, care este inconsistent în raport de schimbările preconizate la nivel legislativ.

Subliniem că, potrivit art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie **reguli necesare, suficiente și posibile**, care să conducă la o cât mai mare **stabilitate și eficiență legislativă**.

7. La **titlu**, pentru a evidenția sintetic obiectul de reglementare al prezentei propuneri, astfel cum se prevede la art. 41 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunem reformularea acestuia, astfel:

„Lege pentru modificarea și completarea **unor acte normative privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și privind insolvența societăților de asigurare/reasigurare**”.

8. La **art. I pct. 1**, precizăm că norma de la **art. 1 alin. (1) lit. c<sup>3</sup>**, respectiv „dispoziții privind dizolvarea și lichidarea societăților, *cu excepția reasiguratorilor, inclusiv a celor prevăzute la lit. c<sup>2</sup>*” nu asigură claritate și predictibilitate în aplicare, fiind necesară revederea și reformularea corespunzătoare a acesteia.

9. La **art. I pct. 2**, pentru precizia normei, recomandăm reformularea **pct. 2<sup>1</sup>**, astfel:

„**2<sup>1</sup>. administrator interimar** – persoană fizică sau juridică, inclusiv Fondul de garantare a asiguraților, **numită** prin decizie a A.S.F. să asigure administrarea și conducerea societății pentru care A.S.F.

dispune dizolvarea și lichidarea sau pentru care introduce cererea de deschidere a procedurii falimentului;”.

Totodată, este de analizat dacă în cadrul definițiilor *administratorului interimar*, respectiv cea a *administratorului temporar*, nu este oportună trimiterea la Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că aceștia sunt definiți în legea sus-menționată, astfel cum s-a procedat, de altfel, în cazul *administratorului special*, prevăzut la **pct. 2<sup>2</sup> al art. 1 alin. (2)**.

La **pct. 2<sup>3</sup>**, pentru o exprimare proprie stilului normativ, propunem înlocuirea expresiei „să conlucreze temporar” cu sintagma „să **colaboreze temporar**”.

De asemenea, pentru aceleași rațiuni, sugerăm revederea sintagmei „unei conduceri *sănătoase și prudente* a activității societății”, în vederea asigurării clarității și preciziei normei.

Reținem observația pentru toate situațiile similare din proiect.

**10. La pct. 4, la art. 1 alin. (2) pct. 35<sup>1</sup> și 35<sup>2</sup>**, pentru respectarea prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară reformularea acestora, astfel:

„**35<sup>1</sup>. plan de măsuri** - plan elaborat de societate în cadrul procedurii speciale de redresare financiară care descrie măsurile pe care societatea **le implementează** în scopul înlăturării condițiilor care au condus la deschiderea procedurii și a restabilirii situației financiare;

**35<sup>2</sup>. plan preventiv de remediere** - **plan** elaborat și actualizat de societate care descrie acțiunile și mecanismele pe care aceasta **le implementează** în cazul deteriorării situației sale financiare sau a sistemului de guvernanță, în vederea remedierii acestora;”.

**11. La pct. 8, la art. 6 alin. (1)**, semnalăm că, în formularea actuală, aceasta nu asigură claritate și precizie normei, fiind redactată într-o manieră care nu este specifică stilului normativ.

Precizăm, totodată, că, *de lege lata*, textul **art. 6 alin. (1)** este redactat în forma prescriptivă proprie normelor juridice.

Reținem observația și pentru textul *de lege lata* al **art. 101**.

**12. La pct. 9, la art. 98 alin. (2)**, recomandăm eliminarea cuvântului „totodată”, fiind superfluu.

**13. La pct. 10, la art. 98<sup>1</sup> alin. (7)**, pentru o exprimare specifică normelor juridice, sintagma „în conformitate cu” se va înlocui cu sintagma „**prevăzut la**”.



La **alin. (9)**, pentru rigoare juridică, în locul expresiei „în termen de maximum 120 de zile” se va scrie sintagma „în termen de 120 de zile”.

La **alin. (10) lit. b)**, precizăm că sintagma „modificărilor survenite în situația societății” nu asigură claritate și predictibilitate normei, fiind necesară revederea și detalierea acesteia.

Reținem observația și pentru **alin. (10) lit. g)**, în ceea ce privește expresia „alte elemente stabilite prin prevederile legale”.

Semnalăm că norma de la **alin. (11)** este declarativă, prin conținutul său aceasta nu asigură un caracter obligatoriu dispoziției. Se impune revederea și detalierea acesteia.

La **alin. (12)**, pentru o completă informare, după titlul actului normativ menționat se va insera sintagma „**cu modificările ulterioare**”. Această mențiune este valabilă pentru toate trimiterile la Legea nr. 246/2015.

La **alin. (14)**, pentru unitate terminologică și o exprimare adecvată, propunem ca sintagma „planul actualizat conform alin. (13)” să fie redată sub forma „planul **preventiv de remediere** actualizat **potrivit prevederilor alin. (13)**”.

La **alin. (15)**, pentru considerente de ordin normativ, propunem reformularea **lit. b)**, astfel:

„**b) un termen de transmitere A.S.F. a planului, de maximum 150 de zile de la data comunicării notificării prevăzute la alin. (6)**”.

Precizăm că norma de la **alin. (17)** este redactată într-o manieră care nu este specifică normelor de tehnică legislativă, fiind necesară revederea și reformularea corespunzătoare a acesteia.

**13.1.** La **art. 98<sup>2</sup> alin. (1)**, textul **lit. a)** nu asigură claritate și predictibilitate în aplicare, pe de o parte, prin utilizarea trimiterii la „informațiile prevăzute la art. 98<sup>1</sup> alin. (10) sau (15), după caz”, iar pe de altă parte, trimiterea la alin. (15) al art. 98<sup>1</sup> reprezintă o trimitere la altă trimitere, procedeu interzis de art. 50 alin. (1) teza finală din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se impune revederea și reformularea corespunzătoare a acesteia.

Reținem observația și pentru **pct. (i) și (ii) ale lit. a)**.

**14.** La **pct. 11**, la textul **art. 101 alin. (1) partea dispozitivă**, semnalăm că, prin utilizarea sintagmei „*în viitorul apropiat*”, norma nu asigură predictibilitate în aplicare, nefiind posibilă estimarea unei perioade certe. Se impune revederea și reformularea, în consecință, a normei.

Reținem observația și pentru **alin. (3)**, în ceea ce privește expresia „*termen corespunzător*”.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 8 și urm. din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **actul constitutiv al unei societăți** cuprinde, printre altele: **membri ai consiliului de administrație, membri ai consiliului de supraveghere, administratori, directori, membrii directoratului, cenzori, auditor financiar etc.**

Astfel, norma de la **alin. (1) lit. c)**, potrivit căreia „să solicite conducerii societății convocarea unei adunări generale a acționarilor sau *membrilor societății (...)*” nu este corectă, fiind necesară reformularea corespunzătoare a acesteia, în funcție de intenția de reglementare.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

Totodată, **teza a doua a lit. c)**, respectiv „sau, în cazul în care *conducerea* nu reușește să respecte această cerință, *să convoace în mod direct adunarea respectivă și, în ambele cazuri, să stabilească ordinea de zi și să solicite ca anumite aspecte să fie avute în vedere pentru a fi adoptate în cadrul adunării;*” nu este specifică terminologiei și domeniului reglementat de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, măsurile preventive și corective enumerate la **lit. d) – j)** ale **alin. (1)** sunt formulate într-o manieră improprie stilului normativ și juridic, nu sunt redactate în forma prescriptivă proprie normelor juridice și nu asigură dispozițiilor sale un caracter obligatoriu, fiind afectate precizia și claritatea dispozițiilor.

Reținem observația și pentru **alin. (5) – (8), alin. (17) și (18)**.

Semnalăm că prevederea de la **alin. (4)** nu este redactată potrivit uzanțelor normative, fiind necesară reformularea acesteia, astfel:

„**(4)** În sensul prevederilor alin. (1), deteriorarea situației financiare a societății include:

a) **deteriorarea gradului de acoperire a SCR și/sau MCR cu fonduri proprii eligibile, inclusiv din cauza neadecvării calculării SCR și/sau a MCR, precum și a situației lichidității;**

b) **neadecvarea calculării rezervelor tehnice (...);**”

Precizăm că norma de la **lit. d)** nu asigură claritate și predictibilitate prin utilizarea sintagmei „alte elemente stabilite prin reglementările emise de A.S.F. în aplicarea prezentei legi”. Se impune, prin urmare, identificarea acelor *elemente*, în vederea aplicării respectivei prevederi.

La **alin. (12)**, este de analizat dacă decizia de numire a administratorului temporar se poate publica în *Partea I* a Monitorului Oficial al României, unde sunt publicate, de regulă, actele normative,

iar nu într-una din celelalte părți ale respectivului editorial, acolo unde sunt publicate astfel de numiri.

Reținem observația pentru **art. I, la pct. 21**, la referitor la **art. 177<sup>10</sup> alin. (1)**, în ceea ce privește decizia de numirea a administratorului special, respectiv de încetare a mandatului acestuia, deciziile prin care sunt dispuse măsuri de redresare care afectează drepturile preexistente ale părților, altele decât societatea, acționarii și/sau angajații acesteia, respectiv decizia de închidere a procedurii speciale de redresare financiară.

La **alin. (15)**, pentru o exprimare coerentă, este necesară reformularea normei, astfel:

„**(15)** Competențele administratorului temporar, prevăzute la alin. (8), pot include unele **sau** toate competențele legale **ori** statutare ale conducerii societății, inclusiv competența de a exercita unele **sau** toate funcțiile administrative ale societății”.

Subliniem că dispoziția de la **alin. (20)**, prin maniera de redactare, respectiv prin utilizarea sintagmelor „anumite decizii *să fie avute în vedere pentru* a fi adoptate de către adunarea generală a acționarilor *sau a membrilor*”, „conducerea societății transmite spre publicare sau *expediază convocarea*”, „în termen de *maximum* 5 zile de la data comunicării deciziei A.S.F. *privind această măsură*”, „societățile notifică A.S.F. cu privire la hotărârea adoptată de *adunarea generală* în termen de 2 zile lucrătoare *de la data întrunirii acesteia*”, aceasta nu asigură o succesiune logică a soluțiilor legislative preconizate, nu respectă terminologia și domeniul reglementat de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

**15.** La **pct. 21, partea introductivă**, pentru utilizarea unei exprimări consacrate, propunem reformularea acesteia, astfel:

„**21.** După articolul 177 se introduce o nouă parte, **Partea a II<sup>1</sup>-a, alcătuită din articolele 177<sup>1</sup> -177<sup>14</sup>**, cu următorul cuprins:”.

**16.** Ca **observație cu caracter general**, semnalăm că soluția legislativă preconizată prin **introducerea Părții a II<sup>1</sup>-a – Procedura specială de redresare financiară și dispoziții privind dizolvarea și lichidarea societăților**, poate conduce la dificultăți în practică în ceea ce privește aplicarea normelor ce urmează să fie integrate în actul normativ de bază.

**17.** La **art. 177<sup>1</sup> alin. (1) și (2)**, semnalăm că, în actuala formulare, norma este lipsită de precizie și predictibilitate, fiind redactată într-o manieră ce contravine prevederilor art. 36 alin. (1) din Legea

nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, putând genera dificultăți în aplicare.

Astfel, pe de o parte, sintagma „societăților reglementate de Partea I și Partea a II-a” este generală, iar, pe de altă parte, **alin. (2)** reia parțial dispozițiile preconizate pentru **alin. (1)**.

În concluzie, se impune revederea și reformularea acestor alineate, astfel încât să se poată identifica cu ușurință care sunt acele societăți cărora li se aplică dispozițiile prevăzute în cuprinsul **Părții a II<sup>1</sup>-a**.

Totodată, în ceea ce privește textul preconizat pentru **alin. (3)**, pentru o exprimare adecvată în context, propunem reformularea acestuia, după cum urmează:

„**(3) În sensul prezentei părți, expresiile creanță de asigurări și creditor de asigurări** au înțelesul prevăzut de Legea nr. 213/2015, cu modificările și completările **ulterioare**”.

**17.1. La art. 177<sup>2</sup> alin. (1)**, pentru o redactare corectă, sintagma „deschiderea unei proceduri speciale de redresare financiară la o societate și modalitatea de aplicare a măsurilor în cadrul acesteia” se va înlocui cu expresia „deschiderea unei proceduri speciale și modalitatea de aplicare a măsurilor de către o societate dintre cele prevăzute la art. 177<sup>1</sup>”.

De asemenea, pentru a evita utilizarea unor expresii superflue, propunem eliminarea sintagmei „conform prevederilor prezentei legi” din finalul normei preconizate.

La **alin. (2) lit. c)**, pentru rigoare în redactare, recomandăm să se indice care sunt acele dispoziții din Legea nr. 246/2015, cu modificările ulterioare avute în vedere de inițiatori.

În plus, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, sugerăm inserarea mențiunii „cu modificările ulterioare”, după numărul și anul legii redactate *supra*.

La **alin. (5)**, pentru utilizarea unui stil specific normativ, propunem reformularea sintagmei „își produc efectele în România și fără alte formalități”, după cum urmează: „își produc efectele în România, **fără alte formalități**”.

**17.2. La art. 177<sup>3</sup> alin. (1) partea introductivă**, pentru rațiuni de redactare, propunem înlocuirea sintagmei „la o societate” cu expresia „**cu privire la o societate dintre cele prevăzute la art. 177<sup>1</sup>**”. Această observație este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

La **alin. (1) lit. a)**, pentru corectitudinea redactării, propunem următoarea redactare:

„a) la sfârșitul perioadei de implementare a planului de redresare **prevăzut** la art. 99 și **102**, societatea este în continuare în situația de nerespectare a SCR;”.

Reținem observația cu privire la modalitatea de redactare a trimiterii la art. 99 și 102 pentru toate situațiile similare din proiect.

La textul propus pentru **alin. (1) lit. e)**, sugerăm revederea expresiei „*marja de solvabilitate disponibilă a societății scade sub marja de solvabilitate minimă, determinate în conformitate cu prevederile menționate la art. 173 alin. (1)*”, întrucât aceasta nu este suficient de clară.

La **alin. (2) lit. b)**, pentru rigoare în redactare, sugerăm să se reformuleze sintagma „*rezervele tehnice determinate conform prevederilor Părții I*”, indicându-se acele norme din cuprinsul Părții I care se aplică în vederea determinării acestor rezerve.

Reiterăm această observație pentru expresia „*activele societății evaluate conform prevederilor Părții I*”.

La **alin. (4)**, cu privire la sintagma „societățile supravegheate conform părții a II-a”, semnalăm că este prea generală, impunându-se fie includerea unei enumerări a societăților cărora li se aplică această normă, fie o normă de trimitere la acele dispoziții din cuprinsul Părții a II-a unde se menționează care sunt aceste societăți supravegheate.

De asemenea, pentru unitate în redactare, sintagma „părții a II-a” va fi redată sub forma „**Părții a II-a**”.

**17.3. La art. 177<sup>4</sup> alin. (1)**, pentru rațiuni de redactare, sintagma „aplicarea la societate” se va înlocui cu expresia „aplicarea **de către o societate dintre cele prevăzute la art. 177<sup>1</sup>**”.

La **alin. (4)**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „principiile proporționalității și al raționamentului calificat” va fi înlocuită cu expresia „**principiul proporționalității și principiul raționamentului calificat**”.

Reiterăm observația pentru toate cazurile similare din proiect.

La **alin. (6)**, pentru o exprimare adecvată în context, sintagma „la care s-a deschis procedura specială de redresare” se va înlocui cu expresia „**față de care s-a deschis procedura specială de redresare**”.

Aceste observații sunt valabile pentru toate situațiile similare.

**17.4. La art. 177<sup>5</sup> alin. (1) lit. f)**, precizăm că expresia „*convocarea adunării generale a acționarilor pentru majorarea capitalului social al societății prin emisiunea de noi acțiuni și efectuarea majorării astfel aprobate*” este incorectă.

Astfel, potrivit **art. 113 lit. f)** din **Legea nr. 31/1990**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsura majorării capitalului social poate fi aprobată de **adunarea generală extraordinară a acționarilor**, iar la **lit. g)** din cuprinsul aceluiași articol, se precizează că prin emisiunea de noi acțiuni se realizează **reîntregirea capitalului social**, aceasta fiind aprobată tot de către **adunarea generală extraordinară a acționarilor**.

Așadar, se impune revederea și reformularea textului prevăzut la această literă, în funcție de intenția de reglementare, respectiv specificându-se dacă se dorește să se prevadă majorarea capitalului social sau reîntregirea acestuia.

La textul propus pentru **alin. (1) lit. j)**, pentru o redactare corectă din punct de vedere gramatical, sugerăm următoarea formulare:

„**j)** efectuarea de către societate a unor modificări în sistemul de guvernanță, a strategiei de afaceri și/sau a profilului de risc;”.

La **alin. (5)**, pentru rigoarea normei preconizate, propunem completarea sintagmei „prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990”, precizându-se articolul de la care se derogă.

Reiterăm observația pentru textul preconizat la **art. 177<sup>8</sup> alin. (6)**.

Totodată, pentru aceleași rațiuni, precizăm că sintagma „a adunării generale a acționarilor pentru aprobarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. f) și l)” va fi redată, astfel: „a adunării generale **extraordinare** a acționarilor pentru aprobarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. f) și l)”, iar sintagma „conform prevederilor legale” va fi înlocuită cu precizarea acelor dispoziții din cuprinsul Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în acest caz.

La **alin. (6)**, cu privire la termenul de „*maximum 3 luni de la data hotărârii acționarilor*” în care se efectuează vărsămintele aferente capitalului subscris, semnalăm că este de analizat dacă din punctul de vedere al aplicării în practică, acest termen este suficient, avându-se în vedere inclusiv cerințele specifice înregistrării unor astfel de modificări la Registrul comerțului, precum și faptul că inițiatorii au prevăzut la **alin. (7)** dreptul A.S.F. de a prelungi perioada prevăzută la alin. (6).

Cu privire la norma preconizată la **alin. (7)**, precizăm că aceasta este redactată într-o manieră defectuoasă. Astfel, potrivit normelor de tehnică legislativă, pentru a se reglementa o excepție, se utilizează sintagma „**Prin excepție de la prevederile**”, urmată de specificarea articolului/alineatului de la care operează excepția.

Totodată, semnalăm că sintagma „în situații speciale, fără a se limita la” nu conferă textului claritatea, precizia și predictibilitatea

specifice normelor juridice, iar exprimarea „cerințele legale sau statutare” este prea generală, putând conduce la dificultăți în aplicare.

Se impune revederea și reformularea normei.

**17.5.** La **art. 177<sup>6</sup> alin. (3)**, menționăm că sintagma „Societatea documentează A.S.F. aprobarea” este neclară, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

Reținem observația și pentru sintagma „Fără aduce atingere prevederilor alin. (5)” de la textul preconizat pentru **alin. (4)**.

**17.6.** La **art. 177<sup>7</sup> alin. (1)**, pentru a se evita utilizarea unor expresii superflue, sugerăm eliminarea expresiei „dispuse conform prevederilor prezentei legi”.

La **alin. (4)**, pentru rațiuni de redactare, sintagma „a societății în cauză” va fi eliminată.

De asemenea, semnalăm că expresia „dispusă prin decizie” este generală, urmând a fi reformulată și completată, în sensul includerii unor precizări privind emitentul.

**17.7.** La **art. 177<sup>8</sup> alin. (2)**, pentru respectarea dispozițiilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunem ca cea de-a **doua teză** să fie redată în cuprinsul unui alineat distinct.

În consecință, alineatele subsecvente vor fi renumerotate.

**17.8.** La **art. 177<sup>9</sup> alin. (5)**, pentru rigoarea redactării, semnalăm că este necesar să se completeze trimiterea la textul Legii nr. 246/2015 menționându-se articolul/articolele vizate.

Totodată, pentru aceleași rațiuni, după numărul și anul actului normativ, se va adăuga sintagma „**cu modificările ulterioare**”.

**17.9.** La **art. 177<sup>12</sup> alin. (4)**, este necesară completarea normei derogatorii prin indicarea dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 de la care se derogă.

La **alin. (6)**, pentru rigoarea redactării, recomandăm să se indice care sunt acele prevederi din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, la care se intenționează să se facă trimitere în cuprinsul acestui alineat.

Reținem observația și pentru textul prevăzut la **alin. (7)**.

**17.10.** Cu privire la norma preconizată pentru **art. 177<sup>14</sup> alin. (4)**, semnalăm că în, actuala formulare, aceasta nu asigură predictibilitate dispoziției, fiind contrară prevederilor Legii nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se impune, prin urmare, revederea și reformularea acesteia, precum și a textelor prevăzute pentru **alin. (5) și (6)**.

**18.** La **art. II**, întrucât norma preconizată nu va fi integrată în alt act normativ, aceasta fiind o **normă tranzitorie**, propunem ca termenul „societățile” să fie însoțit de o sintagmă care să precizeze la care societăți se face referire.

De asemenea, este de analizat dacă nu este necesară înlocuirea sintagmei „Autorității de Supraveghere a Asigurărilor” cu sintagma „Autorității de Supraveghere **Financiară**”.

**19.** La **art. III, pct. 1**, pentru precizia normei asupra căreia se intervine, **partea dispozitivă** se va redacta, astfel:

„**1.** La articolul 5 **alineatul (1)**, punctul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În plus, la enunțul prevăzut pentru **lit. c)** de la **pct. 31**, pentru o exprimare adecvată și evitarea repetiției în text, sugerăm ca formularea din final „în cazul societăților supravegheate conform părții a II din aceeași lege” să fie înlocuită cu sintagma „**în cazul respectivelor societăți supravegheate**”.

La **lit. d)**, pentru o completă informare, după titlul Legii nr. 246/2015 se va insera expresia „**cu modificările ulterioare**”.

**20.** La **art. III pct. 3, partea dispozitivă**, sintagma „alineatul (1<sup>1</sup>)” se va scrie sub forma „**alin. (1<sup>1</sup>)**”.

**21.** La **art. IV, partea introductivă**, pentru corelare cu natura intervențiilor preconizate la **pct. 1 și 2**, sintagma „se modifică” va fi înlocuită cu expresia „**se completează**”.

Totodată, la **pct. 1**, la textul **art. 2 alin. (3<sup>3</sup>)**, pentru o trimitere corectă, se impune înlocuirea sintagmei „în temeiul art. 10a și art. 25a din Directiva 2009/103/CE” cu expresia „în temeiul art. 10a **alin. (3)** și art. 25a **alin. (3)** din Directiva 2009/103/CE”.

La **pct. 2**, la textul **art. 39 alin. (7)**, precizăm că sintagma „în timp util” nu corespunde exigențelor de tehnică legislativă, fiind necesară eliminarea acesteia.

**22.** Referitor la **art. V**, în acord cu uzanțele normative, sugerăm disjungerea alineatelor din structura acestuia, în sensul ca actualele **alin. (2)** și **(3)**, privitoare la abrogarea unor prevederi legale și efectele juridice ale acesteia să rămână în structura art. V, iar actualul **alin. (1)**, privitor la intrarea în vigoare a legii, să fie redat ca **articol final** al prezentei propuneri, respectiv ca **art. VI**.

La actualul **alin. (2)**, pentru rigoare normativă, **lit. b)** se va redacta, astfel:

„**b)** punctele 3, 29 și 32 ale **articolului 2**, **articolele 5-17**, **articolele 26-38** și **literele a), b) și j)** ale **articolului 160** din Legea nr.



246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 2 noiembrie 2015, **cu modificările ulterioare**”.

Cu privire la actualul **alin. (3)**, pentru claritatea soluțiilor legislative preconizate și pentru o exprimare specifică normelor juridice, propunem restructurarea textului în **două alineate distincte**, care vor fi redactate, astfel:

„(...) **Trimiterile din actele normative în vigoare la Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare se consideră a fi făcute la dispozițiile corespunzătoare din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare**”.

„(...) **În cuprinsul actelor normative în vigoare, referirile la *procedura de redresare financiară* se consideră a fi făcute la *procedura specială de redresare financiară* prevăzută la art. 177<sup>1</sup>-177<sup>14</sup> din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare**”.

**23.** La mențiunea de transpunere, pentru respectarea dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunem formularea acesteia, după cum urmează:

„Prezenta lege **transpune**:

**a) art. 267-296 ale Titlului IV din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 335 din 17 decembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare;**

**b) art. 1 pct. 8 și 18 din Directiva (UE) 2021/2118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 430 din 2 decembrie 2021, sub rezerva preluării prevederilor art. 10a alin. (13), respectiv a art. 25a alin. (13) din Directiva 2009/103/CE”.**

**PREȘEDINTE**  
**Florin IORDACHE**



București  
Nr. 377/12.04.2023